

مَثَلِ تَاكْسْتَان وَبَاغْبَانَان

¹ پس به مَثَلها به ایشان آغاز سخن نمود که: شخصی تاکستانی عَرَس نموده، حصاری گردش کشید و چرخشتی بساخت و برجی بنا کرده، آن را به دهقانان سپرد و سفر کرد.² و در موسم، نوکری نزد دهقانان فرستاد تا از میوه باغ از باغبانان بگیرد.³ اما ایشان او را گرفته، زدند و تهدست روانه نمودند.⁴ باز نوکری دیگر نزد ایشان روانه نمود، او را نیز سنگسار کرده، سر او را شکستند و بی حرمت کرده، برگردانیدندش.⁵ پس یک نفر دیگر فرستاده، او را نیز کشتند و بسا دیگران را که بعضی را زدند و بعضی را به قتل رسانیدند.⁶ و بالاخره یک پسر حبیب خود را باقی داشت. او را نزد ایشان فرستاده، گفت: پسر مرا حرمت خواهند داشت.⁷ لیکن دهقانان با خود گفتند: این وارث است؛ بیایید او را بکشیم تا میراث از آن ما گردد.⁸ پس او را گرفته، مقتول ساختند و او را بیرون از تاکستان افکندند.⁹ پس صاحب تاکستان چه خواهد کرد؟ او خواهد آمد و آن باغبانان را هلاک ساخته، باغ را به دیگران خواهد سپرد.¹⁰ آیا این نوشته را نخوانده اید: سنگی که معمارانش رد کردند، همان سر زاویه گردید،¹¹ این از جانب خداوند شد و در نظر ما عجیب است.¹² آنگاه خواستند او را گرفتار سازند، اما از خلق می ترسیدند، زیرا می دانستند که این مثل را برای ایشان آورد. پس او را واگذارده، برفتند.

جزیه قیصر

¹³ و چند نفر از فریسیان و هیرودیسان را نزد وی فرستادند تا او را به سخنی به دام آورند.¹⁴ ایشان آمده، بدو گفتند: ای استاد، ما را یقین است که تو راستگو هستی و از کسی باک نداری، چون که به ظاهر مردم نمی نگری بلکه طریق خدا را به راستی تعلیم می نمای. جزیه دادن به قیصر جایز است یا نه؟ بدهیم یا ندهیم؟¹⁵ اما او ریاکاری ایشان را درک کرده، بدیشان گفت: چرا مرا امتحان می کنید؟ دیناری نزد من آرید تا آن را بینم.¹⁶ چون آن را حاضر کردند، بدیشان گفت: این صورت و رقم از آن کیست؟ وی را گفتند: از آن قیصر.¹⁷ عیسی در جواب ایشان گفت: آنچه از قیصر است، به قیصر رد کنید و آنچه از خداست، به خدا، و از او متعجب شدند.

قیام مردگان

مثل الکرامین الأشرار

¹ وابتداً یقول لهم بأمثال: إنسان عرس عرساً وَاَحاطَهُ بِسَيَّاحٍ وَخَفَرَ خَوْضَ مَعْصَرَةٍ وَبَنَى بُرْجاً وَاسَلَّمَهُ إِلَى كَرَامِينَ. وَسَافَرَ. ثُمَّ ارْسَلَ إِلَى الْكَرَامِينَ فِي الْوَقْتِ عَبْدًا لِيَأْخُذَ مِنَ الْكَرَامِينَ مِنْ ثَمَرِ الْكَرْمِ. فَاحْذُوهُ وَجَلَدُوهُ وَارْسَلُوهُ قَارِعًا. ثُمَّ ارْسَلَ إِلَيْهِمْ أَيْضًا عَبْدًا آخَرَ، فَجَمَعُوهُ وَشَجَّوهُ وَارْسَلُوهُ مُهَانًا. ثُمَّ ارْسَلَ أَيْضًا آخَرَ، فَقَتَلُوهُ. ثُمَّ آخَرِينَ كَثِيرِينَ، فَجَلَدُوا مِنْهُمْ بَعْضًا وَقَتَلُوا بَعْضًا. فَإِذْ كَانَ لَهُ أَيْضًا ابْنٌ وَاحِدٌ، حَبِيبٌ إِلَيْهِ، ارْسَلَهُ أَيْضًا إِلَيْهِمْ آخِرًا قَائِلًا: إِنَّهُمْ يَهَابُونَ ابْنِي. وَلَكِنْ أَوْلَيْكَ الْكَرَامِينَ قَالُوا فِيمَا بَيْنَهُمْ: هَذَا هُوَ الْوَارِثُ، هَلُمُّوا نَقْتُلْهُ فَيَكُونَ لَنَا الْمِيرَاثُ. فَاحْذُوهُ وَقَتَلُوهُ وَأَخْرَجُوهُ خَارِجَ الْكَرْمِ. فَمَادَا يَفْعَلُ صَاحِبُ الْكَرْمِ؟ بَأْنِي وَهَيْلِكَ الْكَرَامِينَ وَيُعْطِي الْكَرْمَ إِلَى آخَرِينَ. ¹⁰ أَمَا قَرَأْتُمْ هَذَا الْهَيْكُوتَ: "الْحَجَرُ الَّذِي رَفَعَهُ الْبَنَاءُونَ هُوَ قَدْ صَارَ رَأْسَ الزَّاوِيَةِ، مِنْ قَبْلِ الرَّبِّ كَانَ هَذَا، وَهُوَ عَجِيبٌ فِي أَعْيُنِنَا". ¹² فَطَلَبُوا أَنْ يُمَسِّكُوهُ وَلَكِنَّهُمْ خَافُوا مِنَ الْجَمْعِ، لِأَنَّهُمْ عَرَفُوا أَنَّهُ قَالَ الْمَثَلَ عَلَيْهِمْ، فَتَرَكُوهُ وَمَضُوا.

ضريبة قيصر

¹³ ثُمَّ ارْسَلُوا إِلَيْهِ قَوْمًا مِنَ الْفَرِيسِيِّينَ وَالْهِيروُدُسِيِّينَ لِيَكِي يَضْطَادُّوهُ بِكَلِمَةٍ. ¹⁴ فَلَمَّا جَاءُوا قَالُوا لَهُ: يَا مُعَلِّمُ، نَعْلَمُ أَنَّكَ صَادِقٌ وَلَا تَبْهَلِي بِأَحَدٍ لَأَنَّكَ لَا تَنْظُرُ إِلَى وَجْهِ النَّاسِ بَلْ بِالْحَقِّ نَعْلَمُ طَرِيقَ اللَّهِ. أَيَجُوزُ أَنْ نُعْطِيَ جَزْيَةً لِقَيْصَرٍ أَمْ لَا؟ نُعْطِي أَمْ لَا نُعْطِي؟ ¹⁵ فَعَلِمَ رِبَاءَهُمْ وَقَالَ لَهُمْ: لِمَادَا تُجَرَّبُونِي؟ إِنْ شِئْتُمْ بَدِّئَارَ لَأَنْظُرَهُ، ¹⁶ فَأْتُوا بِهِ. فَقَالَ لَهُمْ: لِمَنْ هَذِهِ الصُّورَةُ وَالْكَتَابَةُ؟ فَقَالُوا لَهُ: لِقَيْصَرٍ. ¹⁷ فَأَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ لَهُمْ: أُعْطُوا مَا لِقَيْصَرٍ لِقَيْصَرٍ وَمَا لِلَّهِ لِلَّهِ. فَتَعَجَّبُوا مِنْهُ.

موضوع القيامة

¹⁸ وَجَاءَ إِلَيْهِ قَوْمٌ مِنَ الصَّدُوقِيِّينَ، الَّذِينَ يَقُولُونَ لَيْسَ قِيَامَةً، وَسَأَلُوهُ قَائِلِينَ: ¹⁹ يَا مُعَلِّمُ، كَتَبَ لَنَا مُوسَى إِنْ مَاتَ لِأَحَدٍ أَخٌ وَتَرَكَ امْرَأَةً وَلَمْ يُخَلَفْ أَوْلَادًا أَنْ يَأْخُذَ أُخُوهُ امْرَأَتَهُ وَيُقِيمَ نَسْلًا لِأَخِيهِ. ²⁰ فَكَانَ سَبْعَةُ إِخْوَةٍ أَحَدَ الْأَوَّلِ امْرَأَةً وَمَاتَ وَلَمْ يَتْرُكْ نَسْلًا. ²¹ فَأَخَذَهَا الثَّانِي وَمَاتَ وَلَمْ يَتْرُكْ هُوَ أَيْضًا نَسْلًا، وَهَكَذَا الثَّلَاثُ. ²² فَأَخَذَهَا السَّبْعَةُ وَلَمْ يَتْرُكُوا نَسْلًا، وَآخِرَ الْكُلِّ مَاتَتِ الْمَرْأَةُ أَيْضًا. ²³ فَفِي الْقِيَامَةِ، مَتَى قَامُوا، لِمَنْ مِنْهُمْ تَكُونُ زَوْجَةً؟ لِأَنَّهُا كَانَتْ زَوْجَةً لِلْسَبْعَةِ. ²⁴ فَأَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ

لَهُمْ: أَلَيْسَ لِهَذَا تَصَلُّونَ؟ إِذْ لَا تَعْرِفُونَ الْكِتَابَ وَلَا قُوَّةَ اللَّهِ.²⁵ لَأَنْتُمْ مَتَى قَامُوا مِنَ الْأَمْوَاتِ لَا يَرْجُونَ وَلَا يَرْجُونَ بَلْ يَكُونُونَ كَمَلَائِكَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ. وَأَمَّا مِنْ جِهَةِ الْأَمْوَاتِ، إِنَّهُمْ يَقُومُونَ، أَمَّا قَرَأْتُمْ فِي كِتَابِ مُوسَى فِي أَمْرِ الْغُلُقَةِ، كَيْفَ كَلَّمَهُ اللَّهُ قَائِلًا: "أَنَا إِلَهُ إِبْرَاهِيمَ وَإِلَهُ إِسْحَاقَ وَإِلَهُ يَعْقُوبَ"؟²⁷ لَيْسَ هُوَ إِلَهُ أَمْوَاتٍ بَلْ إِلَهُ أَحْيَاءٍ، قَاتُمْ إِذَا تَصَلُّونَ كَثِيرًا.

أعظم الوصايا

²⁸ فَجَاءَ وَاحِدٌ مِنَ الْكُتَّابِ وَسَمِعَهُمْ يَتَحَاوَرُونَ، فَلَمَّا رَأَى أَنَّهُ أَجَابَهُمْ حَسَنًا سَأَلَهُ: أَيُّهُ وَصِيَّةٌ هِيَ أَوَّلُ الْكُلِّ. فَاجَابَهُ يَسُوعُ: إِنَّ أَوَّلَ كُلِّ الْوَصَايَا هِيَ: "اسْمَعُ، يَا إِسْرَائِيلُ، الرَّبُّ إِلَهُنَا رَبٌّ وَاحِدٌ"،³⁰ وَ"تُحِبُّ الرَّبَّ إِلَهَكَ مِنْ كُلِّ قَلْبِكَ وَمِنْ كُلِّ نَفْسِكَ وَمِنْ كُلِّ فِكْرِكَ وَمِنْ كُلِّ قُوَّتِكَ". هَذِهِ هِيَ الْوَصِيَّةُ الْأُولَى.³¹ وَثَانِيَةٌ مِنْهَا هِيَ: "تُحِبُّ قَرِيبَكَ كَنَفْسِكَ". لَيْسَ وَصِيَّةٌ أُخْرَى أَعْظَمَ مِنْ هَاتَيْنِ. فَقَالَ لَهُ الْكَاتِبُ: جَيِّدًا، يَا مُعَلِّمُ، بِالْحَقِّ قُلْتَ. لِأَنَّهُ اللَّهُ وَاحِدٌ وَلَيْسَ آخَرُ سِوَاهُ،³³ وَمَحَبَّتُهُ مِنْ كُلِّ الْقَلْبِ وَمِنْ كُلِّ الْقَهْمِ وَمِنْ كُلِّ النَّفْسِ وَمِنْ كُلِّ الْقُوَّةِ وَمَحَبَّتُهُ الْقَرِيبِ كَالنَفْسِ، هِيَ أَفْضَلُ مِنْ جَمِيعِ الْمُحَرِّقَاتِ وَالذَّبَائِحِ. فَلَمَّا رَأَاهُ يَسُوعُ أَنَّهُ أَجَابَ بِعَقْلِ قَالَ لَهُ: لَسْتُ بِعِيدًا عَنْ مَلَكُوتِ اللَّهِ. وَلَمْ يَجْسُرْ أَحَدٌ بَعْدَ ذَلِكَ أَنْ يَسْأَلَهُ.

المسيح رب داود

³⁵ ثُمَّ أَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ وَهُوَ يُعَلِّمُ فِي الْهَيْكَلِ: كَيْفَ يَقُولُ الْكُتَّابُ إِنَّ الْمَسِيحَ ابْنَ دَاوُدَ؟³⁶ لِأَنَّ دَاوُدَ نَفْسُهُ قَالَ بِالرُّوحِ الْقُدُسِ: "قَالَ الرَّبُّ لِرَبِّي: اجْلِسْ عَنْ يَمِينِي حَتَّى أَصْعَ أَعْدَاءَكَ مَوْطِنًا لِقَدَمَيْكَ".³⁷ قَدْ أَوْدُ نَفْسُهُ يَدْعُوهُ رَبًّا، قِمْنَ أَيْنَ هُوَ ابْنُهُ؟ وَكَانَ الْجَمْعُ الْكَثِيرُ يَسْمَعُهُ بِسُرُورٍ.

الإحترار من رجال الدين الزائعين

³⁸ وَقَالَ لَهُمْ فِي تَعْلِيمِهِ: تَحَرَّزُوا مِنَ الْكُتَّابِ الَّذِينَ يَرْغَبُونَ الْمَشْيَ بِالطَّلَاسَةِ وَالتَّجَبَّاتِ فِي الْأَسْوَاقِ، وَالْمَجَالِسِ الْأُولَى فِي الْمَجَامِعِ وَالثَّمَنَاتِ الْأُولَى فِي الْوَلَائِمِ،⁴⁰ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ بُيُوتَ الْأَرَامِلِ وَلِعَلَّةً يُطِيلُونَ الصَّلَوَاتِ. هَؤُلَاءِ يَأْخُذُونَ دَيْنُونَةَ أَعْظَمَ.

فلس الأرملة

⁴¹ وَجَلَسَ يَسُوعُ تُجَاهَ الْخِرَاطَةِ وَنَظَرَ كَيْفَ يُلْقِي الْجَمْعُ نُحَاسًا فِي الْخِرَاطَةِ. وَكَانَ أَعْيَاءُ كَثِيرُونَ يُلْقُونَ

¹⁸ وَصَدُوقِيَانِ كَمَا مِنْكَرُ قِيَامَتِ هَسْتَنْدِ نَزْدِ وِي آمَدِه، اَزِ او سْوَالِ نَمُودِه، كُفْتَنْد: اِي اسْتاد، مَوسَى بَه مَا نَوشْتِ كِه هَرْگَاهِ بَرادَرِ كُسِي بِمِيرْدِ وَ زَنِي بَازگِذاشْتِه، اَوْلادِي نَداشْتِه بَاشْد، بَرادَرِشِ زَنِ او را بَگِيرْدِ تا اَزِ بَهرِ بَرادَرِ خُودِ نَسْلِي پِيدَا نَمَایْد. ²⁰ پَسِ هَفْتِ بَرادَرِ بُوْدَنْدِ كِه نَخَسْتِنِ، زَنِي گِرْفْتِه، بِمِرْدِ وَ اَوْلادِي نَگِذاشْت. ²¹ پَسِ ثَانيِ او را گِرْفْتِه، هَمِ بِي-اَوْلادِ فُوتِ شَدِ وَ هَمچِنِ سَومِي. ²² تا اَنكَه اَن هَفْتِ او را گِرْفْتَنْدِ وَ اَوْلادِي نَگِذاشْتَنْدِ وَ بَعْدِ اَزِ هَمِه، زَنِ فُوتِ شَد. ²³ پَسِ دَرِ قِيامَتِ چُونِ بَرخِيزَنْد، زَنِ كَدَامِ يَكِ اَزِ ايشانِ خَواهدِ بُوْدِ اَزِ اَنجَهْتِ كِه هَر هَفْتِ، او را بَه زَنِي گِرْفْتِه بُوْدَنْد؟ عِيسِي دَرِ جَوابِ ايشانِ كُفْت: اَيَا گَمَرَاهِ نِيسْتِيدِ اَزِ اَنرو كِه كُتَبِ وَ قُوتِ خُدا را نَمِي-دانِيد؟ ²⁵ زِيرا هَنگامِي كِه اَزِ مُردگانِ بَرخِيزَنْد، نَه نِكاكِ مِي-كَنْدِ وَ نَه مَنكُوحِه مِي-گِرْدَنْد، بَلَكِه مَمانْدِ فَرِشْتِگانِ دَرِ اَسْمانِ مِي-بَاشَنْد. ²⁶ اَمَّا دَرِ بابِ مُردگانِ كِه بَرْمِي-خِيزَنْد، دَرِ كُتابِ مَوسَى دَرِ ذِكرِ بُوْتِه نَخَوانْدِه-ايدِ چَگونِه خُدا او را خُطابِ كَرْدِه، كُفْت كِه: مَنمِ خُدايِ اِبْرَاهِيمِ وَ خُدايِ اسْحاقِ وَ خُدايِ يَعْقُوبِ. ²⁷ وَ او خُدايِ مُردگانِ نِيسْتِ بَلَكِه خُدايِ زَنْدِگانِ اسْت. پَسِ شَما بَسيارِ گَمَرَاهِ شُدِه-ايدِ.

حكم اعظم

²⁸ وَ يَكِي اَزِ كاتِبانِ، چُونِ مَباحِثِه ايشانِ رَاشَنِيدِه، دِيدِ كِه ايشانِ را جَوابِ نِيكو داد، پِيشِ آمَدِه: اَزِ او پَرسِيدِ كِه اَوَّلِ هَمِه احكامِ كَدَامِ اسْت؟ ²⁹ عِيسِي او را جَوابِ داد كِه: اَوَّلِ هَمِه احكامِ اَيْنِ اسْت كِه: بَشْنو اِي اسْرَائِيلِ، خُداوندِ خُدايِ ما خُداوندِ واحدِ اسْت. ³⁰ وَ خُداوندِ خُدايِ خُودِ را بَه تَمامِي دِلِ وَ تَمامِي جَانِ وَ تَمامِي خَاطِرِ وَ تَمامِي قُوتِ خُودِ مَحَبَّتِ نَمَا. كِه اَوَّلِ اَزِ احكامِ اَيْنِ اسْت. ³¹ وَ دُومِ مِثْلِ اَوَّلِ اسْت كِه: هَمَسايَه خُودِ را چُونِ نَفْسِ خُودِ مَحَبَّتِ نَمَا. بَزَرْگَرِ اَزِ اَيْنِ دُو، حَكْمِي نِيسْت. ³² كاتِبِ وِي را كُفْت: اَقْرَبِنِ، اِي اسْتاد، نِيكو كُفْتِي. زِيرا خُدا واحدِ اسْت وَ سِوایِ او دِگَرِي نِيسْت، ³³ وَ او را بَه تَمامِي دِلِ وَ تَمامِي فِهْمِ وَ تَمامِي نَفْسِ وَ تَمامِي قُوتِ مَحَبَّتِ نَمُودَنْ وَ هَمَسايَه خُودِ را مِثْلِ خُودِ مَحَبَّتِ نَمُودَنْ، اَزِ هَمِه قَرَبانِي-هايِ سِوختنِي وَ هَدِايا اَفْضَلِ اسْت. ³⁴ چُونِ عِيسِي بَدِيدِ كِه عاقِلانِه جَوابِ داد، بَه وِي كُفْت: اَزِ مَلَكُوتِ خُدا دُورِ نِيسْتِي. وَ بَعْدِ اَزِ اَن، هِيجِ كَسِ جَرأتِ نَكْرَدِ كِه اَزِ او سْوَالي كُنْدِ.

داود و مسیح

³⁵ و هنگامی که عیسی در معبد تعلیم می‌داد، متوجه شده، گفت: چگونه کاتبان می‌گویند که مسیح پسر داود است؟ ³⁶ و حال آنکه خود داود در روح‌القدس می‌گوید که: خداوند به خداوند من گفت: برطرف راست من بنشین تا دشمنان تو را پای انداز تو سازم. ³⁷ خود داود او را خداوند می‌خواند؛ پس چگونه او را پسر می‌باشد؟ و عوام‌الناس کلام او را به‌خشنودی می‌شنیدند.

هشدار عیسی علیه معلّمین شریعت

³⁸ پس در تعلیم خود گفت: از کاتبان احتیاط کنید که خرامیدن در لباس دراز و تعظیم‌های در بازارها ³⁹ و کرسیهای اوّل در کنایس و جایهای صدر در ضیافت‌ها را دوست می‌دارند. ⁴⁰ اینان که خانه‌های بیوه‌زنان را می‌بلعند و نماز را به ربا طول می‌دهند، عقوبت شدیدتر خواهند یافت.

⁴¹ و عیسی در مقابل بیت المال نشسته، نظاره می‌کرد که مردم به چه وضع پول به بیت المال می‌اندازند؛ و بسیاری از دولتمندان، بسیار می‌انداختند. ⁴² آنگاه بیوه زنی فقیر آمده، دو قلّس که یک ربع باشد انداخت. ⁴³ پس شاگردان خود را پیش خوانده، به ایشان گفت: هرآینه به شما می‌گویم، این بیوه زن مسکین از همه آنانی که در خزانه انداختند، بیشتر داد. ⁴⁴ زیرا که همه ایشان از زیادتى خود دادند، لیکن این زن از حاجتمندی خود، آنچه داشت انداخت، یعنی تمام معیشت خود را.

كثيراً. ⁴² فَجَاءَتْ أَرْمَلَةٌ فَقَبِيرَةٌ وَالْقَتُّ قَلَسَيْنِ، قَبِمَتْهُمَا رُبْعٌ. ⁴³ فَدَعَا تَلَامِيذَهُ وَقَالَ لَهُمْ: الْحَقُّ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّ هَذِهِ الْأَرْمَلَةَ الْفَقِيرَةَ قَدْ أَلْقَتْ أَكْثَرَ مِنْ جَمِيعِ الَّذِينَ أَلْقُوا فِي الْخَزَائِنَةِ. ⁴⁴ لِأَنَّ الْجَمِيعَ مِنْهُمْ أَقْلُوا، وَأَمَّا هَذِهِ فَمِنْ إِعْوَازِهَا أَلْقَتْ كُلَّ مَا عِنْدَهَا، كُلَّ مَعِيشَتِهَا.